

Dráva menti nyár

A Dráva menti nyár rendezvényesorozatára augusztus 3-tól 28-ig kerül sor Barcon.

Augusztus 3-án, pénteken a városi tanács tanácsstermében rendezik meg a szomszédos jugoszláviai testvérváros Verőce kiállítását. Ezt követi a két határmenti város sportolójának, művészeti együttesének találkozója, s a délszlávból. Augusztus 5-én, vasárnap a barcsi sportcsarnokban, a két város amatőr együttesei adnak műsort. A fővárosi kézműipari vállalat

diszkóval egybekötött dívatbemutatót tart a művelődési központban, s hangversenyen lépnek fel a nemzetközi rézfúvós kamarazenei tábort együttesei.

Augusztus 20-án az alkotmányi rendezvények keretében nagygyűlés és nemzetiségi találkozó lesz. Augusztus 24-én rendezik meg a második nemzetközi rézfúvós kamarazenei verseny döntőjét. A Dráva menti nyár augusztus 28-án, a barcsi sportcsarnokban folklór gálaműsorral ér véget.

Ferencsik János emlékére

A Margitszigeti Szabadtéri Színpadon augusztusban két hangverseny rendeznek Ferencsik János, a magyar zenei élet kiemelkedő személyisége emlékére: 14-én és 15-én Verdi Requiemje csendül fel a MÁV szimfonikusok, a KISZ Központi Művészegyüttes Egyetemi énekara, valamint Tokody Ilona, Takács Tamara, B. Nagy János és Begányi Ferenc előadásában. A hangversenyeket Kulka János, Ferencsik János tanítványa vezényli. (MTI)

Ipari Vásár a Marx téren, nyitva 10-től 19 óráig.

XXIV. Szegedi Nyári Tárlat. Horváth Mihály utcai Képtárban, szeptember 20-ig. Nyitva 10-18 óráig.

Both Eszter textiltervező és Belloni Ákos belsőépítész közös kiállítása a Gulácsy-teremben július 28-ig.

Czóbel Béla-emlékkiállítás a Móra Ferenc Múzeum Kupola Galériájában. Nyitva 10-től 18 óráig.

ban. Nyitva 10-től 18 óráig.

Liebmann Béla fotókiállítása a Sajtóház klubjában. Nyitva délelőtt 9-től este 6-ig.

Kovács Tamás Vilmos festőművész alkotásai a Bartók Béla Művelődési Központ B galériájában, szeptember 2-ig. Nyitva: 10-18 óráig.

Pataki Ferenc alkotásai az Ifjúsági Házban július 30-ig. Nyitva: 10-18 óráig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai. Nyitva 10-18 óráig.

Ifj. Lele József néprajzgyűjteménye Szeged-Tápé (Vártó út 4.). Hétfő kivételével, naponta délután 3-tól este 6-ig.

Szeged múltja, jelene és jövője: város történeti kiállítás a Móra-parki Várban. Naponta 10-től 18 óráig.

Tálto az István, a királyból: Deák „Bill” Gyula

Rács mögött a „művészbrigád”

A műsoron: szegedi mükincsek

Gyórtól hallottam a viccet, mely szerint a városban eladják a zongorákat. Hogy miért? Mert az énekeseket a rendőrség kíséri! Való igaz, a művészvilág három, mind eddig nem túl sok babért aratott képviselője — akik a színháznak nem tagjai! — énekelheti a napokban a Győr-Sopron megyei Rendőr-főkapitányság fogdáiban, hogy „Otthon a rácson...”, ugyanis Papp Ferenc 43 és Gergely Csaba 40 éves — mindkettő győri — magánénekes mellett előzetes lefolytatásban várja további sorsát Tamási Tibor 50 éves zeneszerző is. A „művészbrigád” jeles fellépései számunkra különösen izgalmasak:ők az elkövető a szegedi Móra Ferenc Múzeumban történt két betörésnek — tavaly szeptemberben és idén februárban.

Az „estet” természetesen a komponista komponálta, legfeljebb akkor nem zenehanem értelmi szerző címet mondhatott magának. Hettekkel előbb eljötték hozzánk, megszemléltek a múzeumot. A betörés fő elkövetője a művész úr fia, akinek tarsolyában addigra már több bűncselekmény van. A 19 éves Papp Gábor — tátilakos — még a könyvtárba is beiratkozott. Abba a könyvtárba, amely akkor még a múzeum épületében volt.

Nos, az alapos „etűdök” után megtartották a premiert. Tavaly szeptember 20-án este Gergely Csaba, Papp Ferenc és Papp Gábor Gergely Csaba elegáns Mercedesével leutazott Szegedre, leparkolt a múzeum közelé-

ben, és a tervnek megfelelően Papp Gábor — éjjel 2 és 3 óra között — az esőcsatornán felmászva behatolt a népvándorlás korát bemutató kiállítóterembe, és ellopta a nagyszentmiklósi aranylelet — másolatát. A 23 darabból húszat vitt magával és társaival Győrbe, ahol egy ékszerésszel megvizsgáltatva bizonyosodtak meg róla, hogy értékük — bár így sem kicsi — korántsem akkora, mint számították. Ezért egyik felét Tamási Győr hátrában elárta, a másik tízet pedig a két Papp a Moson-Dunába dobta. Utóbb ebből három megtaláltak a könnyűbűvárok.

A „művészbrigád” úgy értekelte a szegedi fellépést, hogy a nagy sikerre való tekintettel megismétlik az előadást: ezúttal az ugyanott kiállított aranypénzeket szemléltek ki.

Nem lehet kétszer ugyanabba a folyóba lépni, mondta a görög bölcs, s nem lehet kétszer ugyanabba a múzeumba betörni, mondta a jelzőberendezés — és megszólalt.

Ennél, a február 27-én, éjjel történt akciónál az apa és fia mellett Tamási Tibor „szerző” működött közre, s miután Gábor odabentről jelezte, hogy baj van, rádión (mert ilyen is volt nekik) utasította, vegye le a kárdot a falról, és „mint egy negyvennyolcas”, álljon helyt. A vitrint meg törje szét, markolja fel a pénzt és meneküljön. Ebből azonban csak az utóbbi valósult meg. Keréket oldott, s úgy tűnt, hosszabb ideig, hogy a szegedi tettes ismeretlen ma-

rad, mígnem egy más eset kapcsán rendőrségi „ügye” nem lesz.

Papp Gábor már a rácsmögött volt, amikor egy tavaszi szélvihar a Komárom megyei Tát községben letépte apja házának, s a melléképületének a tetjét, s a padlásra befalazva templomi szobrok és más mükincsek bukkantak elő. Ekkor derült ki, hogy Papp Gábornak jó néhány betöréses lopás terheli még a lelkiismeretét — Gyórtól Dorogig, Szegedtől, Esztergomig, összesen nyolc társával.

A pontosabb leltárt lásd a ma esti Kék fény adásában. Adaléknak csupán annyit: a hétfőn Gyórtól tartott sajtótájékoztatóra érkezett meg az Interpol magyar nemzeti irodájának képviselője azzal a három könyvvel, amelyet Papp Gábor egy másik társa segítségével az Esztergomi Főszékesegyház könyvtárából lopott el. Az egyik a XIII. századból származó Iskolakönyv névre ismert kézírásos mű, eszmei értéke meghaladja az egymillió forintot.

Papp Gábor cinizmusára jellemző, hogy elismerő szavakat írt be a vendégeknyvébe a mükincsek őrzéséről.

A csaknem sztárként viselkedő fiatalember a győri fogdában készséggel vállalkozott rá, hogy a szegedi emlékkönyvbe is írjon. Íme: „Nemzeti kincseink felvonnultatása, melyek páratlan szépségűek, megragadja a szemlélő figyelmét.”

A szemlélőt meg — előbb-utóbb — a rendőrség.

Igriczi Zsigmond

A negyvenedik évforduló közeledtével megint „dívatba jöttek” azok, akik sokszor az életük kockázatásával vettek részt — hol tüntetések, demonstrációk szervezésével, hol tényleges partizánokként — a faszizmus elleni küzdelemben.

Egyikük-másikuk bizony elnyűvődött a hosszú, s küzdelmes élet során. Mindenikőjük valaminő testi nyavalyával küszködik — ha egyébbel nem: közhívnnyel — ám lélekben a legtöbbször a régi tüzzel, ifjonti lelkesedéssel meséli élményeit. Magam félig megbízatásból (az ellenálló, antifasziszták szövetsége társadalmi bizottságának tagjaként) félig anyagot gyűjtve, „önző éredek” látogatnom rendes-sorra régi harcostársaimat: soproni antifaszista diák-tüntetéseinkről, s a fegyveres harcra való készülődésünkről írok memoárt. Arról az időszakról, amikor a Soproni Márciusi Fialatok tagjaként Varga Domokos barátommal, s a Győrffy-kollégisták — Győrffy Sándorék, Balyó Máriaék inspirálására — ócska, lengyel mordályok-

Veteránok

kal és főbertpuskával készültünk nekiugrani a náci tankoknak. Naiv és vakmerő ifjú nekibuzdulások... Hogy elgyávultam azóta!

Nem úgy szegedi harcostársaim. Akiknek bizony nem volt a legrózsásabb az élete — s egyikük — másikuk bizony — ahogy ok emlegetik — „szoros” anyagi körülmények között éli öreg napjait... Ezért a Szövetség társadalmi bizottságának — melyet a Csongrád megyei pártbizottság adminisztrációs osztályán leendőletesen támogat dr. Majzik István — van mit följegyeznie a legégetőbb problémák özönéből.

Ha minden terveink szerint halad majd: a társadalmi bizottság fíradhatatlan elnöke, Gyémánt László irányításával sokat lendíthetünk a szövetség tagjainak élet- és szociális körülményein. A járóbeteg-ellátásra, kórházi kezelésre vonatkozóan is (ebben a tekintetben a 3133/67-es kormányhatá-

rozat védi jogait), a minden hó páros hetére tervezett fogadónapot, a rendszeres klubéletet, s a városi tömegközlekedés díjmentes biztosítását, a fürdőjegyek díjmentességét illetően is — többek között.

Az eredményes élet, a „sikerélmények” mellett sok fájdalmas — máig élő — lelki sebet is hordoznak ezek az emberek, akik a legtöbbet kockáztatták azért, hogy a faszizmussal végelegesen számolhassanak le Európa békeszerető népei. Van, akit sok — szinte érthetetlen — méltánytalanság vagy mellőzöttség ért az idők során. Olykor ezek a lelki görcsök egy-egy — pénzbe nem kerülő — emberséges gesztussal is oldódnak.

Ne sajnáljuk tőlük a jó szót, a humánus bánásmódot, a szeretetet, s megbecsülést. Sokan, közülük verük hullatásával áldoztak a máért, s a jövőért. S kívánjuk nekik szív- és lélekgyógyulást, gazdag nyarakat s derűs őszt, bízható életet. Főleg tettekben — ne pusztán szavakban.

Dér Endre

Nyári egyetemek — sorjában

Befejeződött a pedagógiai, kezdődik a művelődéseméleti

Tegnap, kedden véget ért a 21. pedagógiai nyári egyetem előadásorozata. A pedagógusok — tanítók, tanárok, az oktatásügyi irányításban dolgozók — összesen 12 előadást hallgattak meg a kurzusnak helyet adó Szegedi Biológiai Központban. Az országos hatókörű továbbképző fórum szervezői — a megyei TIT munkatársai és a nyári egyetem igazgatója, dr. Agoston György tanszékvezető egyetemi tanár — ezúttal szellemi-életünk sokat vitatott témáit, illetve a hazai valóság új jelenségeiről való összefoglalásokat kínálta a jelentkezőknek. Azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a pedagógusok tájékozottságát elősegítse, hogy életünk dolgai ne rekedjenek kívül az iskola-falakon.

A nyári egyetemek sikerének — a tapasztalat bizonyítja — legalább három feltétele van: 1. olyan témákról kell beszélni, amelyek éppen leginkább foglalkoztatják a pedagógustársadalmat; 2. olyan előadókat kell felkérni, akik a legújabbak az illető

tárgykörben, ismert, jónevű személyiségek; 3. szervezni tudni kell, vagyis jóelőre informálni a potenciális hallgatókat a programról, azt nyújtani, amit előre ígérték, s összekötni a kellemet a hasznossal, a továbbképzést az Ünnepi Hetek gazdag kulturális-szórakoztató kínálatával. Úgy tetszik, mindez megvolt. Az ideérkezett pedagógusok színvonalas és érdekes összefoglalásokat hallgattak a nemzettudatról, a történet- és az irodalomtudomány megközelítéseiből; ellentmondásos társadalmi jelenségekről, hazaiakról és egyetemesen érvényesülőkről; létproblémákról, mint a háború és béke, a technikai fejlődés irányai, hatásai, a környezetvédelem kérdései; a legfőbb szocializációs területek, mint a család és az iskola konfliktusairól, „betegségtüneteiről” és a javallott gyógymódokról. Szakmájukban nagy tekintélyű és kiváló előadói készségekkel is rendelkező személyiségek szerepeltek a „nyári katedrán”, mint például Pach Zsigmond Pál, Cseh-Szombathy László, Pomogáts Bé-

la, Gecse Gusztáv, Straub F. Brunó.

Az érdeklődés nem csapant az egy hét során, s dr. Agoston György teljes létszámú hallgatószám előtt mondhatta zárszavát tegnap délelőtt, majd átadta a részvételt igazoló okleveleket.

Nem kell sokat várunk a másik ismeretterjesztő fórum, a művelődéseméleti nyári egyetem megnyitására: holnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor lesz, ugyancsak az SZBK-ban. Az első előadást Köpeczi Béla művelődési miniszter tartja, Társadalom, műveltség, szabad idő címmel. A következő 7 napon is e témakör különféle részleteiről beszélnek a szakemberek, a Művelődéskutató Intézet munkatársai és mások — népművelőknek.

Az ideai művelődéseméleti nyári egyetem a tizenháromadik a sorban. Nem kisebb feladatra vállalkozik, mint hogy segítse tisztázni a szabad idő használatának jelentését, s fölvezetni a kívánatos jövőt.

S. E.

Muzsikálódvar

Kisoperánk oroszánkörmei

Már a szabadtéri játékok premierjén enyhe elégtellel dörmögtem a szemem, látva a szereposztási tablót. Most meg hétfőn este a városi tanács háza Muzsikálódvarának új elrendezése hatott meg, csontig. Mindkettőt ezeken a hasábon javasoltuk tavaly, és szerényen; lám, lám, mégsem pusztába kiáltott szó mindig a sajtóé. Az udvaron mindössze annyi történt, hogy a bejárati-kijárat cügből, ami elszippantotta a hangot, átpakolták a színpadot az egyik sarokba, hol megtartó falak ölelik körül. Minek következtében a szembe fordított nézőtér utolsó sorában is tisztán hallani. Egyszerű. Már csak apró korrekció, igazán nem okvetetlenkedés: a színpad elejére hozni a karmestert, a zenészeket. Mert így, legalábbis kezdetben, a kíséret nem mindig passzol az énekesekhez, ahogyan zenész berkekben epésen mondják, „becsületesen játszottak, nem beszéltek össze”.

A Szegedi Kisopera tartotta újabb bemutatóját. S mint a fentiekből kitetszik, immáron zenekari kísérettel (tagjait a szimfonikusokból verbuyálták, az áldozatkész muzsikusokat nem lehet eléggé dicserni). A dirigens ki más lehetett volna? Az együttes művészeti vezetője, a tegnapi V. László, a város zenei életében med. univ. Bárdi Sándor. S meg kell mondani, a társaságot jelesül fogta össze. A 18-19. század fordulóján élt Fioravantinak kétfelvonalos vígoperáját játszották, a Falusi énekesnőket, az idősebb Fioravantiét, Valentinóét (mert fiát, Vincenzót is komponistaként tartja számon a zenetörténet, ugyancsak a nápolyi iskolából). A Szegedi Kisopera egyre inkább túllép a pusztán zenei ismeretterjesztés önmagában sem lebecsülendő vál-

lalkozásán. Amit most fölvezettek, produktumnak sem akármí. Kivált, ha hozzávesszük, körbejárják vele a vidéket, falvakban, községekben verik föl sátrakat, ahol csak elvétve jár színház. Oszintén szólva, nemigen hiszem, hogy Valentinó Fioravantinak éppen ez lenne a leg-híresebb műve, mint a műsorfüzet írja. Hat szerepből három szoprán, a másik három bariton-basszbariton, -némiképp egyenik hangzásképet kínál. Maga a történet viszont (három „falusi liba” karrierje, feltélenykedésekkel fűszeres kacérokodása a világot jelentő deszkákra, helyesebben a deszkákra vezető úttal) igen hálás, pazar lehetőségeket nyújt éneklésre-játékra egyaránt, föl szabadult komédiázásra. Rendezőjük, a szolnoki Ery Kovács András, az összecukható-variálható, tehát felette praktikus, festett díszletfalak között-mögött szervezi ügyesen a cselekményt, s a szereplők igyekeznek is föl bányászni a figurákban rejlő humort, ki-ki vérmérséklete szerint. E sorok írójának kivált Szilágyi Béla mind érettebb alakítása tetszett. Kezdetől tagja az együttesnek, így nyomon kísérhető énekesi-színészi fejlődése. Ő, meg a lányok közül Vajda Júlia és az operaházi Farkas Katalin érzi véreben ezt a commedia dell'artera kacsintható stílust, ám Tóth Mártára vagy Egri Lászlóra sem lehet panasz. Andrejcsik István fáradt hangjával ezúttal kilógott a társaságból. A partitúrán Galli János hagyta keze nyomát, de a sikerben méltán osztozott a zenei asszisztens, Kovács Kornélia is.

A Kisopera oroszánkörmeit csattogtatta tehát. Szeged zenei életének érdemes vigyázni rá.

N. I.